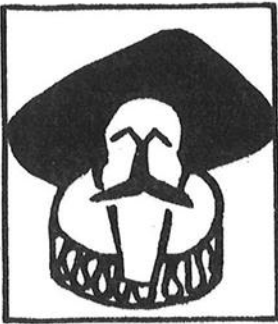

Dec. 1981
DE RAADSHEER

postgiro: 4193645
leiden

vereniging raadsherenbuurt

REDAKTIE RAADSHEER

Greetje van den Bergh
Fagelstraat 35 - tel.152200

Ina Harinck
Hogerbeetsstraat 1 - tel.172049

Els Holthuis
Warmonderweg 19 - tel.170010

Ien Spierenburg
J. de Wittstraat 47 - tel.155251

Ans van Tilburg
J. de Wittstraat 32 - tel.153674

Mieke Warnink
Hogerbeetsstraat 3 - tel.170492

ILLUSTRATIES

Truus Serdijn
Els Holthuis

TECHNISCHE UITVOERING

Marlon Hodes
Els Holthuis
Carol van Leeuwen
Rita Liang
Aad van der Sman

redactie-adres: Hogerbeetsstraat 1

copyright : aan de redactie

postgiro : Vereniging Raadshe-
renbuurt 4193645
te Leiden

BESTUUR

Joost Holthuis
Warmonderweg 19 - tel.170010

Chris Maas Geesteranus
Fagelstraat 50 - tel.153129

Ien Spierenburg
J. de Wittstraat 47 - tel.155251

Ans van Tilburg
J. de Wittstraat 32 - tel.153674

Patricia Vermeer
J. de Wittstraat 6 - tel.154887

Bert van Wijhe
J. de Wittstraat 52 - tel.153292

Verantwoordelijkheid:

De redactie is voor haar be-
leid achteraf verantwoording
schuldig aan het bestuur van
de vereniging.

Gesigneerde artikelen komen
voor rekening van de auteur.
Ingezonden stukken worden
door de redactie beoordeeld.
Te lange stukken worden in-
gekort.

VAN DE REDAKTIE

Met deze krant moet u de feestdagen zien door te komen. Het volgende nummer komt uit eind januari 1982. Vandaar een bemijterde Johan op de omslag om u al een beetje in de feestdagenstemming te brengen.

Wat kunt u o.a. in dit novembernummer lezen. Over wat was: de hutspotmaaltijd en het buurtfeest en wat komt: een kerstvakantieprogramma voor de jeugd in het clubhuis 't Vogelnestje in de Vogelwijk. Misschien is het een idee om per 5 dec. een iemandje lid te laten worden van de speeltuinvereniging 't Vogelnestje? Om nog even bij de vogels te blijven: Chris Maas-Geesteranus heeft een stuk geschreven over hoe, waarom en waar nestkastjes opgehangen kunnen worden. Ook komt van zijn hand het derde deel "Bomen in de Raadsherenbuurt". En zeker het lezen waard is een interview met een buurtbewoonster afkomstig uit Soedan. Bovendien moet nog gemeld worden dat op onze advertentie om een mannelijk redactielid één reactie is gekomen. Geen man, maar daarom niet minder welkom is Mieke Warnink. Rest mij nog u een zeer fijne decembermaand toe te wensen. Copij voor het volgende nummer kunt u inleveren vóór 6 januari bij: Ina Harinck, Hogerbeetsstraat 1.

Tot volgend jaar.

BESTUURSMEDEDELINGEN

Na enige onrust betreffende het gebruik van het voetpad bij de kleuterschool tussen de van Beuningenlaan en de Joh.v. Oldenbarneveltstraat hebben we met blijdschap geconstateerd dat er aan twee kanten balken zijn aangebracht zodat de fietsers en de enkele auto's die er gebruik van maakten nu hopelijk voor altijd zijn uitgebannen. Wat de beroepsprocedure over de Propergarages bij de Raad van State betreft, het bestuur heeft besloten af te zien van het voortzetten van de procedure nu de advocaat die in de arm genomen was indertijd geen werk heeft gemaakt van de spoedprocedure. Dit mede gezien het feit dat een aantal buurtbewoners besloten heeft hun beroep wel te handhaven.

Naar Taxila wordt § 1000 overgemaakt. Dit is iets meer dan de opbrengst van de rommelmarkt op 30 april j.l., maar de kas heeft nog wel het een en ander aan reserves en §1000 is een mooi afgerond bedrag.

De plantsoenendienst zal met een voorstel komen over de aan te planten bomen in de nieuwe stukken van de van Ledenbergstraat en Joh. van Oldenbarneveltstraat en de van Beuningenlaan. Het gaat om ongeveer 15 stuks. De buurt kan dan alsnog beslissen of zij hiermee akkoord gaat.

Het redactiestatuut is eindelijk klaar en wordt op de volgende ledenvergadering besproken. De redactie van het krantje wordt uitgebreid met Mieke Warnink. Zij is door het bestuur benoemd.

De hutspotmaaltijd was een succes alleen jammer dat sommigen die zich hadden opgegeven niet kwamen opdagen, zonder hiervan te berichten.

Verder verbaast ons elk jaar weer het - weliswaar kleine - aantal ondergeschoven kinderen. Als ze 2 jaar oud zijn moet er toch echt voor hen betaald worden en zo veel is dat toch ook weer niet?

Per 1. jan. a.s. gaat onze voorzitter de Heer van Wijhe de buurt en hiermee het bestuur verlaten. Per 1 mei a.s. zal Patricia Vermeer ermee ophouden en misschien zal het bestuur nog verder uitgedund worden. Er worden dus kandidaten gezocht. Wie draagt iemand voor of wie stelt zichzelf kandidaat???

Gelukkig is er al in een vakature voorzien. De Heer Mante is bereid gevonden zich in het verenigingswerk te storten en het bestuur stelt hem hierbij voor als kandidaat.

De laatste daad die het bestuur zal verrichten dit jaar zal de nieuwjaarsborrel op 1 jan. om 0.15 uur op het Rozenpleintje zijn. Daarnaast houdt de familie zoals vorig jaar en dit jaar helaas voor de laatste keer open huis. Tot ziens dus maar.

Verslag van de bestuursvergadering nr. 47 op 30 sept. '81

Ingekomen stukken:

Orgaan van de Vogelpost (speeltuinvereniging) met de uitnodiging een vergadering bij te wonen.

Brief van de Stichting Welzijn over de ontwerpenprocedure-subsidie. Dit ter kennisneming.

Gemeentebrief over de hoorzitting betreffende het ontwerp-plan en de procedure sociaal-cultuurplan op 15 oktober a.s.

Algemeen commentaar van de Stichting Welzijn Leiden op oude plan.

Brief van de Heer Vermey over het oneigenlijk gebruik van het

voetpad tussen de Joh. van Oldenbarneveltstraat en van Beuningenlaan.

Uitgegane Stukken

Brief naar de Heer Halfwerk van de gemeente over de verkeers-situatie hier.

Brief naar New York voor bevestiging juiste manier van geld overmaken voor Taxila-project.

3 oktober - Hutspotmaaltijd. Aanmelding van 13 kokers, 90 volwassen eters en 50 kleine eters.

Raadsheer '40-45. Er zijn nog 125 nummers in ons bezit van de tweede druk.

v. Oldenbarneveltpad. De Heer Istra van de gemeente zal nogmaals benaderd worden over het gebruik daarvan o.a. door auto's.

Bomen van Beuningenlaan. De plantsoenendienst wordt gebeld n.a.v. voorstellen hiervoor door buurtgenoten.

Bestuurssamenstelling. Enkele leden geven de wens te kennen in de toekomst op te willen stappen. Het hoe en wanneer en hun vervanging moet besproken worden.

Mevrouw Leman, die een ongeluk kreeg in de Kempnaerstraat en in het ziekenhuis ligt krijgt een attentie van het bestuur.

Verslag van de bestuursvergadering nr. 48 op 15 oktober 1981

Ingekomen stukken

Brief Mr. v.d. Pluim inzake garages Proper.

Brief van de Presbyterian Church te New York over het overmaken van het geld voor Taxila.

3 Oktobermaaltijd

Er zal worden nagegaan wat het verschil was tussen de opgaven en de werkelijke opkomst.

Penningmeester

Het penningmeesterschap wordt tot de volgende ledenvergadering op dezelfde wijze voortgezet.

Brief van Raad van State

Aan Hans Smit zal gevraagd worden bij de bewoners van de Fagelstr. te informeren in hoeverre nog belangstelling voor de kwestie garages Proper bestaat.

Bestuurssamenstelling

Uitvoerig wordt gesproken over het hoe en wanneer de te verwachten vacatures in het bestuur zullen worden vervuld.

Redactiestatuut

Hieraan zal de gehele vergadering op 29 oktober 1981 worden besteed.

Kraakruilbeurs

In het komende krantje zal Patricia een artikel schrijven over de opzet van de ruilbeurs.

Verslag van de bestuursvergadering nr. 49 op 29 oktober '81

Behandelde zaken:

Mevr. Leman heeft in het ziekenhuis bezoek ontvangen van de Heer van Wijhe. Ze maakt het goed.

Chris heeft weer contact gehad met de plantsoenendienst over de bomen in de van Beuningenlaan. Deze worden binnenkort geplant.

Patricia heeft een cheque van 1000 dollar aangevraagd voor Taxila, Pakistan.

Hutspotmaaltijd: wederom een succes.

Conceptbrief naar de Heer v.d. Pluym wordt verzonden.

Aanvulling op notulen nr.48:
De Heer Vermey zal nog een brief krijgen.

Notulen nr. 48 verder goedgekeurd.

Ingekomen stukken:

Brief van gemeente over ontbrekende antwoorden in de brochure van "Wensen en Vragen".

Brief van gemeente betreffende de definitieve vaststelling van de subsidie openluchttheatertje 1981.

Brief van Stichting Welzijn over handleiding van beroepsprocedure's.

Verder komt nog ter sprake:

het bestuur wil met de redactie van de Raadsheer eens van gedachten wisselen, dit zal gebeuren als het redactiestatuut klaar is.

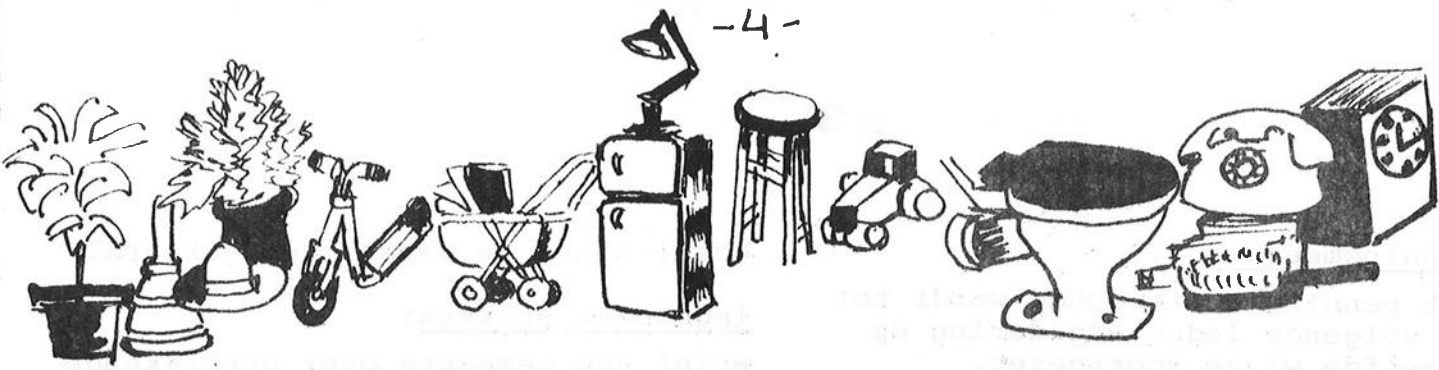
Als nieuw redactielid is benoemd: Mieke Warnink.

Chris heeft het plan een "buurt-plakboek" te (laten) maken. In het krantje zal een oproep komen, wie dat zou willen gaan verzorgen.

Volgende vergadering 19 november a.s. ten huize van Wijhe.

De volledige notulen van deze vergaderingen kunt u inzien bij de secretaris, Fagelstraat 50.

Een idee voor de volgende kraakruilbeurs

Ongeveer 10x per jaar komt de kraakwagen het grofvuil ophalen, voor de deur. Een geweldige hoop afval. Je vraagt je af waar het iedere keer allemaal vandaan komt. Aangeschaft - weggegooit steeds weer opnieuw. Om dit wat te doorbreken is een aantal jaren geleden de kraakwagenruilbeurs gestart onder het mom "Geef het een de ander die het goed gebruiken kan". Niet alleen vanuit hogere motieven als tegengaan van verspilling, geld-energie- en grondstofbesparing, maar ook vooral vanwege de lol. Het snuffelen in rommel is leuk. Hebt U zich wel eens gerealiseerd dat U een ander een paar deuren verder een plezier kunt doen met Uw overtoolligheden. Vrijwel alles wat maandelijks wordt aangedragen vindt ook een nieuwe eigenaar. Het assortiment echter is de laatste tijd wel beperkter geworden. Zaken als kinderspeelgoed, kinderkleren en andere kleding zijn er volop (wist U overigens dat het restant aan kleding door een buurtgenoot altijd via school voor Guatemala wordt meegenomen. Lompen en votten zijn voor Opa).

Andere dingen als kastjes, lampen potten en pannen, kussens, gascomfoor, enz. enz. enz. belanden helaas meestal meteen op straat. Op de één na laatste ruilbeurs kwam een buurtgenoot vragen of er een afgedankte ijskast was, voor zichzelf, zijn huurder, een neef, de overbuur, de melk of het bier, ik weet het niet meer..... wat doet het ertoe. Nee jammer een ijskast was er niet bij. Toch stonden er de volgende ochtend zeker tien meer of minder goede ijskasten op de stoep. Wel vaak met intussen uit het lid getrokken

deur of afgesloopte compressor. De prachtige "OPA-stoel" die op de laatste kraakwagen langs de Rijnbrugweg stond heeft ook de stromende regen helaas niet overleefd. Sta hiereens bij stil voor U de rommel op straat zet. De oude kleren graag eerst langs de Kraakruilbeurs en niet meteen naar OPA. De stripverhalen en boeken worden gelukkig meestal uit de container gered door de jeugd.

Toch jammer van die ijskast en de oude stoel. Ze hadden een beter lot verdiend. Een beter lot dan de tinnen soldaat en het danseresje:

"Op hetzelfde ogenblik pakte de ene jongen de soldaat beet en wierp hem in de kachel, en hij had er geen enkele reden voor; het was vast het duveltje in de doos dat daar schuld aan had. De tinnen soldaat stond nu in het felle licht en voelde een hitte die vreselijk was, maar of dat nu kwam door het echte vuur of van liefde, dat wist hij niet. De kleuren op hem waren helemaal weg, of dat nu op reis was gebeurd of kwam van verdriet kon niemand zeggen. Hij keek naar het juffertje en zij naar hem, en hij voelde dat hij smolt, maar nog steeds stond hij daar standvastig met zijn geweer onder zijn arm. Daar ging een deur open, de wind pakte het danseresje en zij vloog als een elf recht de kachel in naar de tinnen soldaat, stond dadelijk in lichtelaaie en was opeens verdwenen. Toen smolt de tinnen soldaat tot een klompje, en toen het meisje de volgende dag de asla leegde vond zij hem als een klein, tinnen hart; van de danseres was alleen maar de paillet over en die was pikzwart verbrand."

Patricia Vermeer.

VERSLAG BUURTFEEST

Ondanks het wat bescheiden karakter mag het jaarlijkse buurtfeest m.i. ook dit keer weer een succes genoemd worden.

Het is alweer een tijdje geleden (12 september), maar toch de moeite van een kleine nabeschouwing waard.

Om omstreeks vijf uur verzamelden vele jonge en oude Raadsheren en vrouwen zich op het Rozenpleintje waar men een eerste glaasje wijn, bier of fris namens het bestuur aangeboden kreeg. Nadat de stemming er wat 'ingedronken' was, startte de volksdansgroep (uitgenodigd na een voorstel van mevr. Woortman, die zelf ook meedanst). Aanvankelijk bleef men wat afzijdig, alleen de kinderen klaptten en sprongen spontaan mee.

Al snel kregen de dansers echter steeds meer mensen in hun ban, en wie zo omstreeks zes uur het Rozenpleintje passeerde, kon daar een groot deel van onze buurtbewoners aan het dansen zien.

Erg leuk was, dat voor elke dans een korte uitleg gegeven werd m.b.t. het land van herkomst en de betekenis.

Al met al kan gezegd worden, dat juist door dit optreden de borrel een extra feestelijk tintje kreeg. Een fantastisch idee dus; misschien zijn er voor volgende gelegenheden meer van dergelijke initiatieven uit onze buurt te verwachten!

Els Holthuis.

Nestkasten in onze buurt

Aan het begin van het buurtfeest, op 12 september, hebben we met een 10-tal kinderen, begeleid door moeders en vaders een aantal nestkasten gemaakt. Deze zijn in principe bestemd voor pimpelmezen (vlieggat 26mm) en koolmezen (vlieggat 32mm). Het enthousiasme van de deelnemers rechtvaardigt de konklusie, dat dit onderdeel goed geslaagd is. Met de schoolbioloog van Leiden heb ik afgesproken, dat hij/wij eens zullen trachten wat meer kasten te bouwen, bijvoorbeeld voor de Leidse Hout. Dat dit echter niet zonder problemen hoeft te zijn, heeft recent onderzoek uitgewezen (ik kom daar nog wel eens op terug). Want daardoor kan de concurrentie tussen verschillende vogelsoorten aanzienlijk toemen, wat tot felle gevechten aanleiding kan zijn. Maar goed, even terug naar de kastjes, die al zijn gemaakt. Als we die ophangen, moeten we aan het volgende denken:

- de kast moet buiten bereik van b.v. katten blijven; hang de kast op 2 à 3 mtr. in hoogte.
- de vogels moeten een vrije aanvliegmogelijkheid hebben, denk daar vooral aan, wanneer de kast in een boom wordt gehouden of tussen struiken of klimop.
- de kast mag niet in de zon hangen, terwijl de vliegopening niet te nat mag worden, de beste richting is dus noord of oost.
- hang de kast bij voorkeur in de herfst op, maar uiterlijk in maart van het volgend jaar.

In het algemeen is het niet raadzaam, om in een nestkast te kijken. Dit kan de vogels erg storen. Het kan dan voorkomen, dat de jonge vogels het nest te vroeg moeten verlaten, waardoor ze ten prooi kunnen vallen aan katten (en er zijn er nogal wat in deze buurt). Het schoonmaken van de kasten moet vrij snel na het uitvliegen van de jongen gebeuren. Aangezien het niet onmogelijk is, dat een enkele soort 2 broedsels heeft in 1 seizoen, kunnen we het beste tot b.v. juli/augustus wachten. Dat schoonmaken kan b.v. alleen met water, eventueel met een ontsmettingsmiddel, zoals 50% oplossing van dettol om b.v. vogelvlooiën te weren. Insekticiden mogen natuurlijk niet worden gebruikt vanwege hun giftige werking. Ook voor het broedseizoen (maart) kunnen we de kast nog eens schoonmaken. Tijdens de schoonmaakbeurt kan de kast ook worden gerepareerd en zondig opnieuw in de carbolineum worden gezet (alleen aan de buitenkant) Het is niet onmogelijk, dat in de zomer of herfst vleermuizen bezit nemen van de kast. Laat die ook rustig zitten (ze zijn wettelijk beschermd en neem contact op met b.v. de Vereniging tot Bescherming van Vogels, Dribergseweg 166, Zeist (03404-25406), zodat er onderzoek kan worden gedaan. Tenslotte, mocht één of andere vogelsoort de opening te wijd hebben gemaakt, timmer dan een zinkenplaatje tot de gewenste vliegopening over het gat.

Mocht u wat meer willen weten, dan kunt u contact met mij opnemen. Ik heb b.v. de beschikking over wat literatuur over dit onderwerp.

Chris Maas Geesteranus.

't Vogelnest

Steeds meer ouders en kinderen brengen een bezoek aan 't Vogelnest aan de Nachtegaallaan. Met dit bericht in het wijkblad hopen wij de contacten met de Raadsherenbuurt te kunnen vergroten. Er komen in de toekomst steeds meer enthousiaste kinderen naar het clubhuis. Hieronder volgt een overzicht van de activiteiten:

25 nov. mozaïk maken van stukjes gekl. glas, schelpen etc. op een plankje (plankje zelf meenemen).

2 dec. St. Nicolaasversiering maken.

5 dec. 1100 - 12.30 uur St. Nicolaas op bezoek, koek versieren. Graag van te voren opgeven in het clubhuis.

9 dec. kleien.

16 dec. aardappelstempels maken.

21 dec. kerstversiering maken van brooddeeg 2-4 uur.

22 dec. aluminiumversiering maken 2-4 uur.

23 dec. verven van de brooddeeg figuren 2-4 uur.

24 dec. 10-12 uur kerststukjes maken. 2-4 uur film (f1,-- kosten).

27 dec. Dozenbouwdag 2-4 uur.

Graag zelf grote en kleine dozen

meenemen.

29 dec. Wandkleed maken 2-4 uur.

30 dec. Propjesplakmozaïk 2-4 uur.

31 dec. stuif 's in, spelletjes vanaf 10 uur. Graag van huis zelf wat gezelschapsspelletjes meenemen. Eventueel wijzigingen onder voorbehoud.

De activiteiten starten op woensdag om 14.00 uur en duren tot ± 16.00 uur. In verband met materialen, gereedschappen e.d. verdient het aanbeveling om zo vroeg mogelijk te komen.

Vragen, suggesties en materiaal zijn van harte welkom. U kunt terecht op het clubhuis woensdag van 2 tot 5 uur zaterdag van 10 tot 5 uur, tel. 17.07.12

Clubhuis 't Vogelnest.

3 OKTOBER VIERING

De hutspot was lekker, zij het niet van constante kwaliteit, want overal wordt de hutspot weer anders gegeten. Smaken verschillen en dus gaat wat mij betreft de prijs voor dit jaar naar de pot met de in de bouillon gekookte aardappelen. Ca. 120 mensen hebben meegegeten en dan heb ik de allerkleinsten niet eens meegeteld. Er waai-
de een stevige wind, het was koud maar toch gezellig.

Mieke Warnink.

GEMENGD NIEUWS

WIST U DAT

-op 21 november in Amsterdam gedemonstreerd wordt tegen de invoering van nieuwe kernwapens in Nederland, in Europa of elders? Wat u misschien nog niet wist is dat er vanuit Leiden speciale bussen naar Amsterdam (en terug) rijden om de te verwachten verkeers-
opstoppen niet nog groter te maken. Voor buskaarten - maar ook voor raambiljetten buttons ed. kunt u terecht op Hogerbeetstraat 3.
Voor het geld hoeft u het niet

te laten: de kaarten kosten f 10,-- per stuk.

Gaat u toch liever met de trein: de stoet vertrekt om 13.00 uur van het Museumplein in Amsterdam.

-u voor Sint en (Kerst)kind kaarten, puzzles, agenda's enz. van Unicef kan krijgen bij:

Ans van Tilburg
Joh. de Wittstraat 32
tel. 153674

Patricia Vermeer
Joh. de Wittstraat 6
tel. 154887

-u voor een onverwacht Unicef-cadeautje ook 's-avonds terecht kunt bij Patricia en Ans?

-Dingen die een beetje kapot zijn ook best naar de kraakwagen-
ruilbeurs kunnen, dat u zware dingen er niet zelf naar toe hoeft te sjouwen.....tel.154887
tel.153150

dat u ook dingen schriftelijk aan kunt bieden op het schoolbord in de ruilbeurs of tussendoor op het mededelingenbord? Wist u dat de werkgroep kraakwagenruilbeurs premiepunten uitgeeft voor elk ingeleverd stuk? dat u met deze punten kunt meedingen naar de vetleren buurtmedaille?

-de hutspotmaaltijd een succes was ondanks het koude weer?

-het bestuur aan haar vijftigste vergadering toe is?

-dat er kandidaten worden gezocht voor het bestuur.

GEBOREN

- 27 aug.: Pauline Lubotsky
Fagelstraat 48
- 16 okt.: Peter van Haasteren
Rijnzichtweg 169
- 19 okt.: Erik Liang
Fagelstraat 39
-

OPROEP I

Wie heeft foto's gemaakt van ons buurtfeest op 12 september? Graag brengen naar Greetje v.d. Bergh - Fagelstraat 35. Het is de bedoeling dat ze komen te hangen in de Joh. van Oldenbarneveltstraat 36 vanaf 20 november.

Wie wil er meewerken aan het samenstellen van een buurt-journaal? Een plakboek dat zal bestaan uit belangrijke data, knipsels, foto's etc. Er is al veel materiaal aanwezig! Opgave bij Chris Maas Geesteranus, Fagelstraat 50.

OPROEP II

Herinnert u zich nog het strikje op het rozenpleintje..... Een aantal mensen hebben laten merken dat er behoefte bestaat aan een (huis)concert van en voor buurtgenoten. De mensen die mee willen spelen of zingen, kunnen zich in verbinding stellen met Ans van Tilburg. Misschien iets voor de lange winteravonden?

OPROEP III

Actie "tankslag":

De oproep van de Heer de Wekker om contact met hem op te nemen als u nog een oude olietank in uw tuin hebt, werd al snel gevolgd door een soortgelijke oproep van de gemeente. In

totaal zijn er zes opgaven gekomen van de Rijsburgerweg, één uit de van Oldenbarneveltstraat en één uit de Johan de Wittstraat. De eerste tanks zijn inmiddels leegegezogen. De gemeente heeft echter de indruk dat er méér (niet meer in gebruik zijnde) olietanks in onze buurt moeten zijn. U kunt nog een opgaveformulier halen bij de Heer de Wekker, Joh. de Wittstraat 14.

AANGEBODEN

een babycommode
Mevrouw Grobbe
Johan de Wittstraat 2

TE KOOP

witte en bruine schapewol, ongesponnen, f 5,-- per kilo.
Ans van Tilburg
Johan de Wittstraat 32

TE KOOP GEVRAAGD

Autoped (ijzer)
Ien Spierenburg
Johan de Wittstraat 47

Wie weet, waar, hoe?

Wie weet waar onze (grote) hark en schoffel gebleven zijn?

Carol van Leeuwen en
Ans van Tilburg
Johan de Wittstraat 32

AGENDA

1 Januari 1982 0.15 uur nieuwjaarsborrel op het rozenpleintje en in het huis van de familie van Wijhe, u bent van harte welkom.

Bomen: u een zorg?

In dit derde en laatste artikel-tje over bomen in de buurt wil ik het graag hebben over de problemen, die door of met bomen ontstaan en tenslotte over een paar wettelijke zaken, die daarop betrekking hebben.

Bomen zijn voor de mens van on-schatbare waarde. Een boom krijgt in de loop van zijn leven een geheel eigen karakter, soms door zijn enorme omvang, soms als resultaat van langdurig onderhoud en soms door toevallige grilligheden van stam en takken. Zij krijgen daarmee een aparte schoonheid, maar zijn tegelijkertijd onze herkenningstekens op een plein, bij een huis, een wegsplitsing of een laan. Maar ook in materiële zin bewijzen bomen hun nut voor de mens. Ze houden stof vast, breken de wind, produceren zuurstof, ze geven holte en schaduw enz. Oude bomen zijn schaars in Nederland. Als we een boom van 250 jaar oud noemen, dan heeft Leiden er misschien maar 1: de gouden regen in de hortus, maar laten we het bomenbestand in de Raadsherenbuurt niet tekort doen. Respektabele beuken, berken en eiken sieren sommige tuinen. Maar ouderdom is niet het enige, dat ons aan bomen bindt, zoals we hierboven zagen. Om goed te kunnen groeien eist een boom levensomstandigheden, die hem in de stad nogal eens te weinig worden geboden. Ruimte onder en boven de grond, een goede en niet verontreinigde grond, licht en lucht zijn lang niet altijd voldoende voorhanden. Toch plant de mens ze vaak op dergelijke ongunstige plaatsen, zonder zich te realiseren, dat men met een levend, groeiend organisme te maken heeft. Het gevolg daarvan is, dat veel stadsbomen niet of slecht functioneren, vroegtijdig doodgaan en daarmee niet aan de verwachtingen voldoen. Met wat extra voorbereiding van de grond en de ruimte,

waarin de boom moet groeien en deskundige verzorging tijdens de groei is het goed mogelijk een behoorlijke boom te krijgen.

Wat zijn nu zoal oorzaken van een slechte groei of verminderde vitaliteit?

Enkele oorzaken zijn de volgende: licht- lucht- en voedselgebrek, parasieten, ziekten, afbrekende takken, rotting, zonnebrand (plotseling aan de zon blootstellen van soorten met een dunne bast.) Maar er zijn naar deze, veelal natuurlijke, oorzaken nog andere te noemen, waarbij de mens betrokken is: lekkende gasleidingen, afdichting, ophoging of verontreiniging van de grond, olie, terpentijn, verf, benzine e.d., graafwerk, beschadiging van wortels, zout, hondenurine. Boven de grond kan er evenzeer van alles misgaan door: beschadiging van de bast door botsing van auto's, maaimachines, verkeerde snoei, ingroeierende hekken, paaltjes, plaveisel, ijzer- en prikkeldraad, touw.

Deze lijst is nog lang niet compleet, maar geeft wel een aantal van de belangrijkste oorzaken aan. Wat blijft daarvan nu over in de Raadsherenbuurt?

Dat is qua variatie niet zoveel, althans in de tuinen, die je vanaf de straat kunt zien, maar qua ernst van de tekortkomingen belangrijk genoeg om te vermelden. Daarbij zal ik aangeven in welke tuinen ik het een en ander ben tegengekomen, niet zozeer, om de huidige bewoners te bekritisieren, maar om in de praktijk te laten zien, wat dit kan betekenen voor de boom.

De volgende soorten problemen kwam ik in eerste instantie tegen:

- bomen met te weinig bovengrondse groeiruimte.
- bomen te dicht op het huis.
- afknellen van de stam of takken.

Groeiruimte:

Het gebrek aan behoorlijke groeiruimte is het meest voorkomende euvelin tuinen, ook in onze buurt. Bij het inrichten van hun tuin

realiseren mensen zich kennelijk niet, dat de ruimte beperkt is en dat een boom groeit! Leuk, om een ceder te planten, maar gaat u maar eens (bijna) op de hoek van de Warmonderweg en de Rijnsburgerweg of in de tuin aan de van Slingelandtlaan nr. 8 kijken, hoe groot een ceder kan worden. Uitstekende voorbeelden van ceders, die nooit aan hun trekken zullen komen vond ik o.a. aan de Warmonderweg no. 21 en 33, v. Slingelandtlaan nr. 9 en 10, maar ook veel andere grote boomsoorten hebben volstrekt onvoldoende ruimte. Voorbeelden: aan de Rijnsburgerweg nr. 125 een es tegen een hulstboom, dan nr. 129 een den geklemd tussen het huis en een grote meidoorn, aan nr. 187 een verwarde mengeling van es, een of andere struik en een esdoorn. Aan de Warmonderweg nr. 17 is het nu al zo vol door de groei van een berk, kastanje, esdoorn en (op straat) een linde, dat dat wel op kappen zal uitdraaien. Aan de van Slingelandtlaan, op de hoek met de Warmonderweg, staat een schamel restant van een zilverden, zonder top, half onder een ceder verscholen. Aan de Fagelstraat nr. 17 staat een den ingeklemd tussen verschillende struiken en de meelbes op straat. De tuin aan de Johan de Wittstraat nr. 33 is het een esdoornpark, terwijl bij nr. 2 een spar geen schijn van kans heeft boven de hem omringende struiken en bomen uit te groeien. Bij nr. 4, staat een wilg tussen allerlei gewas, die zeker niet voldoende kansen krijgt, tenzij hij wordt onderhouden als knotwilg. Tenslotte in de Hogerbeetsstraat, hoek Warmonderweg een weergaloze wildernis. Esdoorns en kastanjes strijden om licht en voedsel. Na deze globale inventarisatie doet zich dan de vraag voor wat het resultaat zal zijn. Vroegtijdige sterfte, kappen een kwijnend bestaan of verplaatsen lijken de mogelijkheden. En dat terwijl dat gemakkelijk kan worden vermeden. Al lijkt dat voor

de hand te liggen, men moet in ieder geval aan het volgende denken:

- de ruimte in tuinen is meestal beperkt.
- bomen groeien (vraag aan de handelaar hoe hoog en hoe breed de boom wordt).
- wat komt er nog meer in de tuin te staan.

In een paar tuinen (Hogerbeetsstr., van Ledenberghstraat) vond ik voorbeelden waar de boom zoveel overlast aan burens en eigenaars bezorgde, dat men ertoe overging de boom te bewerken. In het eerste geval werd de boom domweg gekapt (kastanje) in het tweede geval snoeide men de boom (onlangs ook weer) terug op een hoogte van 6 à 7 mtr. (populier). Maar wat men doet, zodra het bomen betreft, zonder daarbij na te denken. Mijn suggestie is dan ook, dat aspirant-boomplanters eens wat planmatiger te werk gaan, voordat het hout de grond in verdwijnt.

Bomen bij het huis:

Sommige houtige gewassen (bomen en struiken) kunnen heel goed tegen het huis groeien. Maar er zijn soorten, die alles in het werk stellen, om helen muren te ontzetten. De esdoorn is daarvan een voorbeeld. Fraaie voorbeelden daarvan zijn te zien aan de Rijnsburgerweg, vooral bij nr. 167. De kracht van boomwortels moet men niet onderschatten. Juist omdat ze zo langzaam groeien, gaat het om een heel langdurig, maar onomkeerbaar proces. Zelfs de hardste rotsen kunnen, onder andere onder invloed van boomwortels splijten, laat staan een muur. Een ander voorbeeld is de gouden regen aan de Johan de Wittstr. nr. 15, waarmede ongetwijfeld nog veel plezier zal beleven.

Afkellen van de stam:

Op de een of andere manier hebben ceders het moeilijk in dit land. Of ze hebben veel te weinig groei-ruimte of ze hebben het op een andere manier hard te verduren. Zo vond ik 2 voorbeelden, waar men het heeft gepresteerd ijzerdraad of nylondraad om de boom te

binden (resp. Warmonderweg 33 en Rijnsburgerweg 189). Ik beschouw dit als een even grote onnadenkendheid als het niet inzien dat een boom ook groeit. Helaas is dit een veel voorkomende vorm van mishandeling in Nederland. Zeker boeren gebruiken vaak bomen, om hun schrik- of prikkeldraad aan te bevestigen en dan nog het liefst met een slag om de boom heen. Maar ook in uw achtertuin hangt misschien een waslijn tussen 2 bomen in. Als dat zo is, dan moet u maar eens denken aan de verfoeilijke gewoonte vroeger tailles in te snoeren. Er is geen reden om aan te nemen. dat een boom dat prettiger vindt. Als dat dan toch moet, leg dan een losse lus om de bom, meestal houdt die het wel.

Over de wettelijke aspecten van bomen is nog niet zoveel geschreven. Er is een heel hanteerbaar boekje uitgegeven door de Bomenstichting: Bomen en de wet (Donkerstr.17 Utrecht) en de uitgave Behoud van bomen, Groene serie nr. 45 van de Vereniging van Nederlandse Gemeenten (Nassaulaan 12, Den Haag.) Het eerste boekje behandelt een groot aantal juridische problemen, die bij het (ver)planten en het onderhoud van bomen kunnen optreden. Zo wordt er ook (voor onze buurt hier en daar zeer toepasselijk) geschreven over het z.g. burennrecht, waarbij je o.a. een boom minstens 1½ mtr. van de erfscheiding met de buurman moet plaatsen. Er staan erg veel maar interessante zaken in voor de liefhebber. Het andere boekje geeft de nieuwe modelkapverordening van bomen. Het belangrijkste uit deze verordening is het volgende: "Het is verboden zonder schriftelijke vergunning van burgemeester en wethouders houtopstand te

vellen of te doen vellen anders dan bij wijze van dunning". In gewoon Hollands: afblijven van bomen, zonder vergunning van de gemeente. Dat mogen sommigen, ook hier, zich wel eens aantrekken. De redenen van deze strenge bepaling liggen in het vlak "van het natuur-, landschaps- of dorpsstadsschoon of om andere redenen van milieubeheer". Een derde boekje, dat voor de leek erg interessant is, is Bomen en Struiken in bos en veld, uitgegeven door Moussault, heel instruktief en goed voor de soortenkennis. Warm aan te bevelen! Met mijn artikel heb ik maar één boodschap: denk na als u plant, denk na als u onderhoudt en denk na, voordat u kapt!

Chris Maas Geesteranus.

LEDEN - LEDENLIJST - CONTRIBUTIE

Wij zijn bezig een nieuwe ledenlijst te maken, met de stand per 31.12.81. Ook al hebt u zich indertijd aangemeld als lid, om op deze ledenlijst te komen moet u toch minstens een keer contributie betaald hebben. (1979 dus meestal). Zijn er nog mutaties, geef ons die dan spoedig door. Zo gauw de lijst klaar is, wordt die alle leden toegestuurd....

Giro 4193645 contributie 1982 f 7,50 voor het eerste lid per huishouding en f 1,00 voor elk volgend lid, ouder dan 16 jaar. (1979-5/1 1980-7,50/1 1981-7,50/1)

Nieuwe Leden:

van Slingelandtlaan 5:
Mevr. M.A. Zweers

Warmonderweg 39:
De Heer A.J. Koster
Mevr. L. Koster-Baart.

v. Beuningenlaan 8:
de Heer P. Vermeij
Mevr. C. Vermey-Keers
+ 2 gezinsleden.

v. Oldenbarneveltstr. 32:
Mevr. M.P.J. Dieben.

Een gesprek met Eiman Abubakr

Sinds afgelopen zomer woont in de Johan de Wittstraat Eiman Abubakr, een soedanese van begin twintig, die in Leiden natuurkunde studeert. Elke keer als ik haar zie lopen, wat ineengedoken in sjawls met een boeken- of boodschappentas aan de arm of als ik haar spreek; vraag ik mij af hoe ze het hier nu vindt. Eiman wil daar best iets over vertellen al vraagt ze zich af wat er nu zo bijzonder aan haar is.

Allereerst een paar gegevens over Soedan. Soedan is een republiek onder leiding van president Numeiry en ligt ten zuiden van Egypte. Het land is groot, droog en dun bevolkt. De Nijl stroomt er doorheen en Khartoem is de hoofdstad. Het noorden is overwegend islamitisch en is economisch en sociaal ontwikkelder dan het zuiden waar een meer negroïde bevolking leeft onder primitievere omstandigheden. Eiman komt uit het noorden en woont in Khartoem. De laatste tijd verschijnt Soedan steeds meer in het wereldnieuws o.a. omdat er ver in de woestijn en zeer diep in de grond olie is gevonden. Westerse landen, Amerika voorop, raken geïnteresseerd! Verder heeft een dezer dagen president Numeiry de regering ontbonden omdat deze de economische problemen niet kon oplossen. Aan de regering is de Soedanese socialistische Unie. Hoe komt Eiman in Nederland? Ik studeerde natuurkunde aan de universiteit van Khartoem. Ik haalde mijn "BA degree" (te vergelijken met het kandidaats hier) en daarmee had ik mijn studie voltooid. Ik kon in het onderwijs gaan werken of op een van de ministeries, nee het is voor vrouwen niet zo makkelijk een baan te krijgen als voor mannen, maar ik wilde verder in m'n vak. Bij ons wordt de natuurkunde

zeer theoretisch gegeven. Praktisch werk doen we nauwelijks omdat er geen laboratoria en apparatuur aanwezig zijn. Nu bleek er een uitwisseling te bestaan tussen de Leidse- en de Khartoemse Universiteit, waardoor het voor Khartoemse studenten mogelijk is in de zomer een maand op het Kamerling Onneslaboratorium praktisch te komen werken. Met zes anderen kwam ik hier en na die maand besloot ik te blijven om mijn doctoraal te halen. Via bemiddeling van het International House op het Rapenburg kwam ik op een zolderkamer in de Johan de Wittstraat terecht. Een ander leven? Ja natuurlijk. In Khartoem woon ik met mijn familie in een groot huis met een grote tuin. Ik ben de oudste van zeven kinderen, mijn grootmoeder woont bij ons in. Als ik ongehuwde ooms of tantes had gehad dan hadden die ook bij ons ingewoond. Thuis is het altijd druk. Er komen veel mensen op bezoek op alle tijden van de dag en als een goede dochter moet ik die op z'n minst begroeten. Wat mij hier opvalt is het feit dat iedereen een agenda heeft. Die hebben wij ook maar we gebruiken die alleen voor afspraken op het werk of tentamens. Maar hier.... je spreekt met iemand af voor b.v. twee weken later! En dan wordt er een bepaald uur vastgesteld en dan word je verwacht, op tijd te zijn. Of je wordt speciaal te eten uitgenodigd. Bij ons komt iedereen zomaar langs. Soms spreek je een tijd af, maar je kan ook de volgende dag langs komen, want je weet dat het altijd kan. En als het rond etenstijd is dan eten de bezoekers mee en als ze na het eten komen dan is de eerste vraag van de gastheer "waarom ben je niet eerder gekomen zodat je mee kon eten?" Wat ik wel leuk vind is de bos bloemen die meestal wordt meegenomen, dat doe ik nu ook maar. Verder wordt er vaak afgewassen na de maaltijd en dat heb ik ook

geleerd. Thuis heb ik dat nooit hoeven doen. De bediendes zorgen daarvoor. Iedereen heeft bediendes, het aantal wisselt naar gelang de families hoger of lager op de maatschappelijke ladder staan. Dat van die bediendes kan ik niet uitleggen, zeker de studenten waar ik mee werk begrijpen er niets van. Ik weet dat hier een andere sociale opvatting heerst, waar bediendes niet in passen, maar hier worden oude mensen in een tehuis gestopt, dat zal bij ons nooit gebeuren als er niet nog een ver familielid is dat hen in huis kan nemen. Hetzelfde geldt voor weduwen en weduwnaars, niemand blijft als er nog families is, alleen achter. Door al die mensen in huis, familie en een eindeloze reeks bezoekers, is het er nooit echt rustig. Studeren is dus moeilijk en zit ik even alleen waar ik af en toe best behoefte aan heb; dan komt al snel iemand mij halen, want zo iets past niet. In ons land krijg je nauwelijks de kans op je zelf te zijn als je dat zou willen. In Nederland is het precies andersom, hier leven veel mensen ontzettend eenzaam geloof ik. Ja, ik word best vaak ergens uitgenodigd. Als er wat meer mensen zijn dan zit iedereen op een stoel en blijft daar vaak zitten. Je krijgt wat te drinken en te eten. Als er bij ons een partij wordt gegeven dan vindt die altijd plaats in de tuin. In huis zou het veel te warm zijn. Er worden heel veel voedsel en lekkere zoete dingen klaargezet er wordt soedaneze muziek gemaakt en er wordt gedanst. Een iets grotere partij hier heet een borrel. Vooral op ons instituut worden er borrels gegeven en lopend met een glas in de hand is het makkelijk om met mensen in gesprek te komen. Ik vind dat een goede uitvinding. Nee alcohol drink ik niet, ik ben moslim maar hier drinkt

ook niet iedereen alcohol. Het instituut? Wat ik heel jammer vind is dat er in mijn studiegroep geen enkel meisje zit. In Khartoem was ik het enige meisje dat natuurkunde studeerde en nu blijkt dat het in Nederland niet veel anders is. Dat had ik helemaal niet verwacht. Op het ogenblik telt Soedan drie universiteiten en bijna de helft van de studenten bestaat uit meisjes. Er is in de laatste jaren daar veel veranderd. Het praktisch werken vind ik leuk, iedereen op het instituut spreekt engels dus dat is geen probleem. Dwz het is wel een probleem want ik krijg niet de kans nederlands te leren. Ik ben er meteen aan begonnen, eerst in Den Haag en nu in het talenlaboratorium van de universiteit in de Breestraat. Over het algemeen versta ik het wel, spreken gaat enigszins; maar de kans om te oefenen blijft klein. Mijn tentamens mag ik in het engels doen, colleges volgen is een probleem; dat gaat zo vlug dat er veel langs mij heengaat. De syllabi zijn in het nederlands en dat betekent dat ik de stof vóór het college in het engels vertaal, zodat ik dus weet waar het over zal gaan. Alleen kom ik af en toe via het woordenboek tot zulke gekke vertalingen dat het niets meer met natuurkunde te maken heeft. Gelukkig woont aan de overkant een natuurkunde student die mij heel veel helpt. Ik moet dus hard werken op m'n zolderkamer af en toe vlieg ik tegen de muren op. En dat vergeleken met al die ruimte die ik had thuis in Khartoem! Ik vind trouwens alle huizen hier klein en de gezinnen ook. Ja ik kook ook daar boven. Het mensa-eten vind ik niet zo lekker, zelf eten we nogal gepeperd en daarom ben ik dol op de indonesische keuken hier. Nu koken kon ik natuurlijk ook niet en boodschappen doen is een nieuwe ervaring. Er worden ongehooflijk veel aardappelen hier gegeten. In Soedan hebben we die ook maar daar worden zo als groen-

ten klaargemaakt met een saus erover. Daar is om twee uur 's-middags de hoofdmaaltijd en 's-avonds om acht à negen uur nog een. Door dat vroege warme eten hier om een uur of zes krijg ik 's-avonds laat verschrikkelijke honger. Ik eet dan maar weer opnieuw. Opvallend is het vele brood dat je hier eet. Stokbrood vind ik wel lekker maar dat gesneden brood..... Je moet ook nog op tijd zijn om het te krijgen, kom je na je werk dan is het er soms niet meer en om zes uur zijn de winkels al dicht en dat ben ik helemaal niet gewend. Het is overigens best prettig dat alles hier zo op vaste tijden gaat, b.v. de treinen, maar ik moet er wel aan wennen. Ook aan het klimaat natuurlijk, ik begrijp dat het nog kouder gaat worden, ik verheug mij daar niet op. In Soedan is het in de winter nog altijd zo'n 25 graden, in de zomer stijgt de temperatuur tot 45 graden. Hier haalt men de natuur in huis zoals al die bloemen en planten. Bij ons staan ze in de tuin maar je moet geen bloemen plukken want die zijn in een paar minuten verlept. De Nederlanders? Ik vind hen aardig en behulpzaam alleen vraagt iedereen wat ik hier kom doen, het is alsof men niet verwacht dat Nederland mij iets te bieden heeft. Het resultaat is dat ik dat zelf soms ook niet meer weet. In het dagelijks leven komt de Nederlander, geloof ik, niet vaak in contact met buitenlanders. Alleen tijdens zijn buitenlandse vakantie - zoals hij zelf zegt. Ik ben vaker in Europa geweest, o.a. twee maanden in Grenoble waar ik een cursus volgde. Daar zijn veel buitenlandse studenten, geen Fransman vroeg mij ooit wat ik daar deed, dat was wel duidelijk. Ik moest meedoen en Frans leren, want

Engels wordt er niet gesproken. Het resultaat was dat ik in twee maanden heel wat Frans begrepen had en ook sprak. Ik zit echter in Nederland en als nu maar niet iedereen Engels meer met mij blijft praten dan leer ik dat Nederlands nog wel. Met Kerst ga ik met vakantie naar Khartoem, in januari moet ik de eerste tentamens doen. Ik kom dus terug.

Ien Spierenburg.

SPOUWMUURISOLATIE

Na het mislukken van een eerste werkgroep die alles op het gebied van woningisolatie probeerde aan te pakken en een energiegroep die veel heil zag in windmolens en dergelijke nu een derde poging. Spouwmuurisolatie!

Waarom spouwmuurisolatie?

Het kost ongeveer f 14,-- per m² maar levert een besparing op van 11m³ aardgas per jaar per geïsoleerde m². Bij de binnenkort te verwachten gasprijs van ruim 55 cent per m³ verdien je dat in 3 à 4 jaar terug. Bovendien verhoogt spouwmuurisolatie het comfort van onze huizen. Ideële motieven: de kranten staan er bol van.

Waarom via De Raadsheer?

Eendracht maakt macht. Als je individueel de spouwmuur van je huis laat volspuiten, dan betaal je al gauw f 18,-- per m². Als vijf liefhebbers zich tesamen aanmelden, zakt de prijs naar ongeveer f 14,-- per m². Bij tien of meer kan daar nog wel wat vanaf.

Waarmee laten we de spouwmuur vullen?

Er zijn verschillende materialen, sommigen met duidelijke nadelen, andere vrijwel gelijkwaardig. Een goede keus is Shell Termoparels. Zij geven de hoogste isolatiewaarde voor een lage prijs.

Boven^{dien} krijg je 10 jaar schriftelijke garantie op vochtdoorslag.

Vochtdoorslag?

Ja, in een zeer klein aantal gevallen komt dat voor. Meestal als het voegwerk slecht is. Toch een risico? Wie weet, maar b.v. P.T.T. Rijksgebouwendienst en vele woningbouwverenigingen gingen ons voor door isolatie met Shell Termoparels.

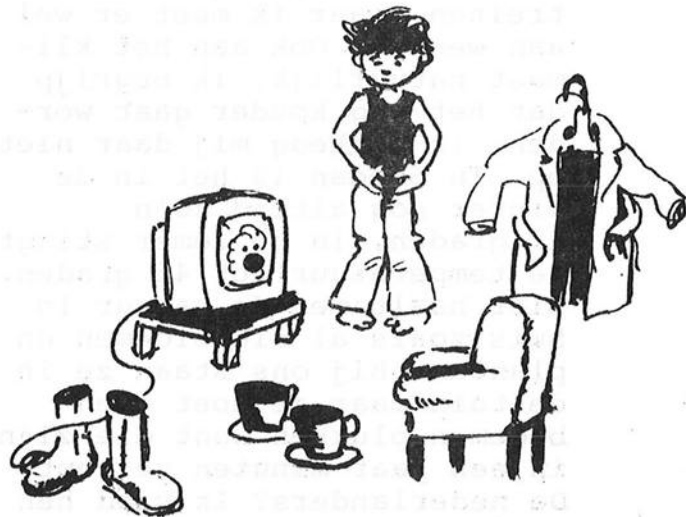
Het begint te lijken op een reclamefolder Daarom tot besluit nog wat zakelijke informatie.

Een tussenhuis heeft ongeveer 50m² spouwmuur. Rekening houdend met de subsidie van 25% kost spouwmuurisolatie ongeveer f 700,-- bij een jaarlijkse besparing op de verwarmingskosten van zo'n f 300,-- Zeker bij nog stijgende aardgasprijzen is spouwmuurisolatie een vorm van isolatie die het snelst wordt terugverdiend.

De isolatie wordt aangebracht door om de 80cm. gaten in de voegen te boren en daardoor pierschuim bolletjes met een bindmiddel in de spouw te spuiten. Na afloop worden de gaten dichtgemaakt en je ziet er niets meer van. Vanwege de subsidie mogen alleen door de overheid erkende bedrijven de isolatie uitvoeren. Op de uitvoering is steekproefsgewijs controle door het bureau Kwaliteitsbewaking Spouwmuurvullingen, een door de overheid ingesteld bureau. In de regio Leiden werkt alleen Lestella Isolatie en Zonwering b.v. met Shell Termoparels. Er gaan geruchten over een faillissement van Lestella; dit betreft alleen andere B.V.'s van Lestella. U loopt geen risico, want vooruitbetaling is niet vereist (betaal dus niet vooruit!) Als we omstreeks half december weten wie er meedoen, dan

kan er waarschijnlijk eind februari, begin maart, geïsoleerd worden. Het aanvragen van de subsidie vergt n.l. enige tijd. Hebt u interesse, bel dan even op. Ik heb vrij veel literatuur over isolatie. Op dinsdag 8 december houd ik bij mij thuis een informatieve bijeenkomst (om 20.00 uur) Vijf liefhebbers moet toch haalbaar zijn, waarom geen tien?

Flip Spierenburg
Johan de Wittstr. 47
tel. 155251

40 à 45 m²

f13 - /m² + BTW

f40,-

30% aanbetaling niet

KIND EN ZIEKENHUIS.

De werkgroep 'Kind en Ziekenhuis' afd. Leiden e.o. is één van de 70 werkgroepen van de 'Vereniging Kind en Ziekenhuis', waarvan de doelstelling luidt: het bevorderen van het welzijn van het kind, vóór, tijdens en ná een opname in het ziekenhuis.

Veel kinderen ervaren een verblijf in een ziekenhuis als een bedreigende, angstaanjagende gebeurtenis en vertonen dan ook dikwijls, na ontslag uit het ziekenhuis, opvallende reacties, zoals: weer in bed plassen, niet alleen gelaten willen worden, zich niet willen uiten of zich agressiever gedragen dan vóór de ziekenhuisopname.

Niet alleen voor het kind is een ziekenhuisopname een ingrijpende gebeurtenis, ook voor de ouders/verzorgers kan een opname vele momenten van angst, spanning en onzekerheid oproepen. Het is dan ook van belang, dat zowel ouder als kind zoveel mogelijk worden voorbereid op de gang van zaken in een ziekenhuis. Bij een acute opname is dit niet mogelijk, maar men zou wel -- zonder een direkte aanleiding dus -- een kind eens kunnen meenemen naar een ziekenhuis om er eens rond te kijken of op bezoek te gaan.

De werkgroep 'Kind en Ziekenhuis' streeft, in nauwe samenwerking met de ziekenhuizen, naar o.a.:

- verruiming van de bezoektijden;
- ouderparticipatie;
- aanwezig kunnen zijn van een ouder bij kleine ingreep of onderzoek;
- verbetering kontakten tussen ouders en verplegend personeel;
- uitbreiding van poliklinische behandelingen;
- verbetering van de voorlichting aan ouders en kind, o.a. over de aard van de behandeling;
- goede speel- en leermogelijkheden.

De werkgroep verzorgt regelmatig ouderavonden (film + discussie) op vnl. peuter- en kleuterscholen, aan te vragen via tel. no. 071-155695. Er werd een 'medische' speelgoedkist samengesteld, die wordt uitgeleend aan kleuterscholen. Een andere activiteit van de werkgroep was het vervaardigen van een enquête, die sinds kort wordt uitgereikt aan ouders van kinderen, die onlangs zijn ontslagen uit het ziekenhuis.

Mocht u nadere informatie wensen over de werkgroep of wilt u zich opgeven als actief lid van de werkgroep, dan kunt u bellen of schrijven naar de kontaktpersoon van de werkgroep:

Atje van Leeuwen, Fagelstraat 53, 2343 AW Leiden, 071-155695.

UITNODIGING

De Middelenschool-Vereniging (afd. Leiden) wil dat er in Leiden zo snel mogelijk een middelenschool van de grond komt.

Hoe precies? Waarom? En hoe moet zo'n school er uitzien?

Dat zijn vragen waarover we met zoveel mogelijk mensen willen praten.

Met ouders, leerkrachten, leerlingen, de gemeente.

Daarom organiseren we op 23 november een bijeenkomst. Ouders en een leerkracht komen daar vertellen over hun ervaringen met de middelenschool.

Er zal ook een film te zien zijn. En iemand van de Middelenschool-Vereniging zal vertellen waarom wij de middelenschool noodzakelijk vinden.

Voor die bijeenkomst willen wij ook U uitnodigen.

'N M I D D E N S C H O O L i n L E I D E N ?

maandagavond 23 november
8 uur

't Parlement, Nieuwe Rijn 52, Leiden

Wat is dat, een middelenschool, en waarom moet dat zo nodig?

Na de basisschool ga je naar het voortgezet onderwijs. Naar de MAVO, of naar de LMS. Of zou de HAVO beter zijn? Het LMS misschien? Het LAC is misschien ook wel leuk? Het LNO heb je ook nog. Wat stelt dat eigenlijk voor?

Al die scholen verschillen nogal. De ene school duurt langer dan de andere. Je leert er andere dingen. Soms krijg je veel huiswerk, soms bijna niets. Vrijwel niemand kent al die scholen.

Nog moeilijker is het te ontdekken wat al die scholen nou eigenlijk opleveren: naar welke vervolgscholen je kunt; wat je kunt worden als je klaar bent.

Bovendien: de meeste jongens en meisjes weten nog helemaal niet wat ze willen worden. Als ze al een idee hebben, blijkt dat later nogal eens te veranderen.

Toch moet je kiezen, op 11-jarige leeftijd. En met die keuze leg je een belangrijk deel van je latere leven vast.

Wat gaat naar de LMS. Zijn vader, timmerman, heeft vroeger ook op zo'n school gezeten. Leuk: timmeren. De eerste jaren krijgt hij bijna geen hamer te zien. Engels en wiskunde krijgt hij wel.

'N MIDDENSCHOOL

IN LEIDEN ?

maandagavond

23 november

8 uur

't Parlement, Nieuwe Rijn 52

Er zijn mensen die denken dat zo iets nooit kan. Al die verschillende leerlingen op één school. Ze vergeten dat dat al die leerlingen al zes jaar met elkaar op school gezeten hebben.

In veel landen bestaat er ook al een middenschool. In Nederland is men in verschillende plaatsen al bezig met zo'n school. In Alphen a/d Rijn bijvoorbeeld.

Misschien is het in Leiden ook mogelijk met de middenschool te beginnen. Hoe?, Met wie? Wanneer? Daarover willen we praten. Ook met U, als U belangstelling heeft.

Middenschool-Vereniging
afdeling Leiden.

Kontakt-adressen: *dhr. P. Bataalaan,*
Vondellaan 10,
tel.: 767475

: *Ondervrijzwinkeel,*
Sophiastraat 36,
tel.: 214256.

Tot zijn eigen verbazing vindt hij die vakken best leuk. Maar had hij dat niet beter naar de havo kunnen gaan?

Wilma gaat naar de huishoudschool. Haar vriendinnen ook. De school staat ook lekker dicht in de buurt. Na twee jaar begint ze te twijfelen. Het is er wel gezellig. Maar wat leer je er nou. Eigenlijk zou ze later naar de sociale akademie willen. En dat schijnt met de huishoudschool toch wel erg moeilijk te zijn.

Kees gaat naar het gymnasium. Zijn vader is dokter en aan iets anders wordt helemaal niet gedacht. Na drie jaar heeft hij zijn buik meer dan vol van al dat Latijn. Elektrotechniek lijkt hem wel wat.

Kortom: je moet kiezen, maar je kunt eigenlijk nog niet kiezen.

Het gaat dan ook nogal eens verkeerd. Je zou dan van school kunnen veranderen, maar dat levert nogal wat problemen op. Overstappen betekent altijd wennen aan een nieuwe vreemde school, met onbekende leerkrachten, nieuwe regels, vreemde leerstof. Je oude vrienden en vriendinnen zie je bijna niet meer.

Bovendien is overstappen van het beroepsonderwijs naar MAVO, HAVO of VWO vrijwel onmogelijk.

Hoe zou je dat kunnen verbeteren? Daarover is al lang nagedacht. Het is ook al eens geprobeerd (met de Mammoetwet bijvoorbeeld), maar de problemen zijn gebleven.

Vandaar de plannen om een middenschool in te voeren.

Het idee daarachter is eigenlijk heel simpel. Na de basisschool gaat iedereen nog een paar jaar naar dezelfde school. Die school gaat dan middenschool heten.

Daar krijgt iedereen te maken met allerlei verschillende vakken. Iedereen krijgt techniek, talen, huishoudkunde, wiskunde. Vakken die nou op de ene school wel, maar op de andere niet gegeven worden.

Daardoor krijgen leerlingen een bredere ontwikkeling.

Na die middenschool moet je dan kiezen. Je kunt dan een betere keuze maken. Simpel, omdat je al wat weet van de vakken die op allerlei scholen gegeven worden. Bovendien ben je intussen ouder geworden: 15 of 16. Daardoor weet je misschien al beter wat je later wilt worden.

